

Warszawa, 12 kwietnia 2019 r.
KL/150/70/PP/2019

Pan
Filip Świtala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 22 marca 2019 r. znak DCT3.8200.5.2018, kierujące do konsultacji społecznych projekt z dnia 21 marca 2019 r. ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załączniki:

Opinia Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 21 marca 2019 r. ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.

member of BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Opinia Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 21 marca 2019 r. ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

Rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej

1. Art. 9 ust. 1

Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w terminie trzech lat od dnia otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu organów podatkowych, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.

Zaproponowany termin jest nieakceptowalny ze względu na przedłużające się postępowania urzędów celno-skarbowych. W praktyce niektóre kontrole podatkowe/skarbowe trwają powyżej okresu trzech lat, co będzie powodowało sytuację, że wniosek o procedurę wzajemnego porozumiewania się (MAP) trzeba będzie składać przed wydaniem decyzji.

Postulujemy aby liczyć termin od terminu otrzymania decyzji podatkowej.

2. Art. 14 ust. 1

Na odrzucenie wniosku przysługuje skarga do właściwego sądu krajowego wyłącznie w przypadku, gdy organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek.

Takie brzmienie przepisu ogranicza możliwość odwołania się podatnika od decyzji organu odrzucającego wniosek tylko do przypadku, gdy oba (lub więcej) krajów odrzuciło wniosek pozostawiając podatnika w zawieszeniu, gdy tylko jeden z krajów odrzucił wniosek.

Proponujemy wykreślenie części zdania po słowie „krajowego”. Proponowana procedura z komisją doradczą (art. 21 ust. 1 pkt 1) jest nieefektywna i długotrwała.

3. Art. 23 ust. 2

W przypadku gdy rozpoczęto postępowanie sądowe lub administracyjne, które może prowadzić do nałożenia kar, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z procedurą, o której mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ krajowy może zawiesić procedurę prowadzoną na mocy niniejszego rozdziału począwszy od dnia przyjęcia wniosku do dnia ostatecznego wyniku postępowania sądowego lub administracyjnego.

Proponowany przepis utrzymuje dzisiejszą sytuację, która z perspektywy pewności biznesu jest nieakceptowalna, a która polega na wszczynaniu postępowań KKS uniemożliwiając efektywne prowadzenie MAP.

Proponujemy ograniczenie możliwości zawieszenia do sytuacji wszczęcia postępowania sądowego/administracyjnego wobec konkretnych osób i z konkretnymi zarzutami.

Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych

4. Art. 71

Proponowany artykuł ogranicza możliwość uzyskania uproszczonego porozumienia cenowego do transakcji:

- a) zakupu usług o niskiej wartości dodanej,
- b) opłat za znak towarowy i know-how.

Biorąc pod uwagę główny cel wprowadzenia uproszczonej procedury, wydaje się, że katalog transakcji objętych uproszczonym porozumieniem cenowym jest zbyt wąski. Mianowicie, głównym celem wprowadzenia tej procedury wydaje się umożliwienie podatnikom, po uprzedniej weryfikacji, zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na usługi, objęte limitem wynikającym z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT. Z kolei limit ten dotyczy kosztów usług wskazanych w tymże przepisie art. 15e Ustawy o CIT.

W rezultacie, wprowadzając zasadę, że uproszczone porozumienie cenowe może być uzyskane dla katalogu usług, innego niż ten objęty limitem z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT, ustawodawca doprowadza do sytuacji, w której:

- część usług objętych limitem wynikającym z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT nie będzie mogła być „zabezpieczona” uzyskaniem uproszczonego porozumienia cenowego (np. usługi reklamowe, przetwarzanie danych, usługi zarządzania i kontroli, licencje programów komputerowych),
- w przypadku dużej części usług pojawi się wątpliwość co do prawidłowej klasyfikacji usług pod kątem art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT oraz uproszczonego porozumienia cenowego.

Proponujemy objąć możliwością uzyskania uprzedniego porozumienia cenowego usług objętych art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenia są zbyt skomplikowane na objęcie uproszczonym porozumieniem cenowym, możliwe będzie przeniesienie do standardowej procedury uprzedniego porozumienia cenowego.

5. Art. 71 pkt 4

Przepis definiuje pojęcie usług o niskiej wartości poprzez odwołanie się do przepisów Ustawy o PIT oraz Ustawy o CIT.

Z uwagi na zakres tego wykazu i pozostawienie w każdej kategorii pozycji usług o charakterze podobnym do wymienionych, widzimy realną konieczność sukcesywnego powiększania tego wykazu.

Dlatego sugerujemy by wykaz przenieść do Projektu ustawy, uzupełniając go jednocześnie o przykłady usług zaliczanych do tych o podobnym charakterze.

W naszej ocenie przykładowo w kategorii: 4. usługi informatyczne: powinny się znaleźć następujące czynności:

- tworzenie aplikacji (pisanie kodu),
- rozwój aplikacji,
- hosting aplikacji.

6. Art. 80 ust. 1 pkt 5

O ile uzyskanie pisemnej zgody krajowych podmiotów uczestniczących w transakcji kontrolowanej na przedłożenie organowi właściwemu w sprawie porozumienia wszelkich dokumentów dotyczących przedmiotu uprzedniego porozumienia cenowego i złożenia niezbędnych wyjaśnień, jest możliwe, to w przypadku międzynarodowych grup kapitałowych jest w praktyce bardzo trudne i często niezrozumiałe dla zagranicznych podmiotów powiązanych.

Sugerujemy by ograniczyć ten wymóg wyłącznie do porozumienia dwu lub wielostronnego.

W przypadku wniosków o porozumienia jednostronne, stroną zainteresowaną jest wyłącznie wnioskujący i jego udział i zgoda powinna być kluczowa oraz wystarczająca.

7. Art. 94 ust. 1 pkt 2

W naszej ocenie przepis art. 94 ust. 1 pkt 1 nie uwzględnia specyfiki niektórych dużych podatników, skutecznie ograniczając ich swobodę wnioskowania o uproszone porozumienie cenowe.

Istnieje grupa dużych podatników, którzy ze względu na zasady prezentacji w księgach rachunkowych różnic kursowych oraz bezpośrednio przełożenie na rozpoznanie przychodów i kosztów podatkowych zgodnie z art. 9b ust 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie będzie w stanie osiągnąć wskaźnika: $(\text{dochody})/(\text{przychody})$ na poziomie co najmniej 1%.

Zaproponowany wskaźnik jest wadliwy i nie jest w stanie obiektywnie ustalić zbioru podatników ze znacznym potencjalnym uszczupleniem zobowiązania podatkowego w obszarze cen transferowych.

Na jego poziom wpływa m.in. przyjęty przez podatnika sposób prezentowania, zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym, przychodów i kosztów (w szyku rozwartym lub jako wynik na danej kategorii transakcji).

O dostępności do procedury uproszczonego porozumienia cenowego nie powinien decydować wybrany sposób prezentacji przychodów i kosztów, tylko faktyczna sytuacja podatnika.

Postulujemy zmianę tego warunku na ograniczenie możliwości występowania o uproszczone porozumienia cenowe wyłącznie do podmiotów, które nie ponoszą straty podatkowej.

8. Art. 95 ust. 1 pkt 1) lit. b)

Z uwagi na specyfikę poszczególnych transakcji kontrolowanych oraz zastosowanych metod weryfikacji ceny transferowej, proponujemy by w treści wniosku o uproszczone porozumienie cenowe nie wymagać wskaźnika finansowego przyjętego do kalkulacji ceny transferowej wraz ze sposobem jego wyliczenia. Zwracamy uwagę na to, że nie każda transakcja kontrolowana da się opisać przy pomocy tego wskaźnika. Alternatywnie proponujemy wskazać, że jest to element opcjonalny wniosku.

9. Art. 95 ust. 1 pkt 2)

Jak rozumiemy intencją projektodawcy jest by wnioskujący oprócz wniosku złożył jako jego element odpowiednie oświadczenia podpisane przez kierownika jednostki – w praktyce cały Zarząd. Proponujemy zaprezentowanie wzoru takiego oświadczenia jak zostało to przygotowane dla oświadczenia, o którym mowa w art. 11 m ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

10. Art. 95 ust. 1 pkt 2) lit. b)

Projektodawca zakłada uzyskanie od wnioskującego - usługobiorcy oświadczenia, że kontrolowana transakcja jest relacją: trwałą, biznesowo i ekonomicznie uzasadnioną.

Weryfikacja czy zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z:

- *czynnościami wykonywanymi samodzielnie przez wnioskodawcę na własną rzecz lub*
- *świadczeniami nabywanymi przez wnioskodawcę na potrzeby własnej działalności od innych podmiotów,*

i czy mają zastosowania wyłączenia od powyższego, już budzi wątpliwości interpretacyjne, a w praktyce będzie bardzo żmudna i nieobiektywna z punktu widzenia podatnika.

Proponujemy by powyższe (art. 95 ust. 1 pkt 2, lit. b) zastąpić oświadczeniem, że:

„zawarta przez podatnika transakcja kontrolowana objęta wnioskiem o uproszczone porozumienia cenowe jest ekonomicznie uzasadniona oraz została zawarta na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane”.

11. Art. 95 ust 4

Z uwagi na praktyczne trudności podpisania oświadczeń przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości (cały Zarząd), sugerujemy dopuścić by oświadczenia były podpisywane zgodnie z zasadami reprezentacji podatnika wykazanymi w Krajowym Rejestrze Sądowym.

12. Art. 107 ust. 3

Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą, w przypadku wygaśnięcia uproszczonego porozumienia cenowego, na skutek nierzetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek może być złożony dopiero po upływie 3 lat. O ile należy zgodzić się z wprowadzeniem takich restrykcji, to wprowadzona zasada wydaje się zbyt rygorystyczna. Mianowicie, na podstawie proponowanego brzmienia przepisu, podatnik nie będzie mógł złożyć wniosku w odniesieniu do żadnej transakcji, a nie tylko tej objętej porozumieniem, które uległo wygaśnięciu.

To z kolei może doprowadzić do sytuacji, w której podatnik zawiera nową transakcję (np. opłatę za znak towarowy), a w wyniku wcześniejszych nieprawidłowości dotyczących innej transakcji (np. usług niematerialnych), nie będzie mógł potwierdzić rynkowości jej warunków. Wydaje się, że takie ograniczenie jest zbyt uciążliwe.

Proponujemy objąć zakazem występowania z ponownym wnioskiem o uproszczone porozumienie cenowe, tylko w odniesieniu do transakcji, dla której wydano uproszczone porozumienie cenowe, które następnie uległo wygaśnięciu.

13. Inne podmioty

Jednocześnie wnosimy o rozszerzenie zakresu stosowania ustawy do zawierania porozumień w zakresie stosowania art. 24d i art. 24e ustawy o CIT i ustawy o PIT. Porozumienia te powinny być wzorowane na uprzednich porozumieniach cenowych. Przedmiotem porozumień powinno być ustalenie sposobu kalkulacji dochodu kwalifikowanego.

Konfederacja Lewiatan, KL/150/70/PP/2019

